

Αλλάχ

Αλλάχ, ο, άκλ. ουσ. [<τουρκ. Allah], ο Θεός των μουσουλμάνων. (Λαϊκό τραγούδι: *εγώ Χριστό κι εσύ **Αλλάχ**, όμως κι οι δυο μας αχ και βαχ*).

- *θα σε κάνω να φωνάξεις μπιρ Αλλάχ, **α***. θα σε καταβασανίσω, θα σε καταταλαιπωρήσω: «μόλις βρω την ευκαιρία, θα σε κάνω να φωνάξεις μπιρ Αλλάχ». **β**. θα σε δείρω τόσο άγρια, που θα σε κάνω να φωνάξεις έλεος: «αν σε πιάσω στα χέρια μου, θα σε κάνω να φωνάξει μπιρ Αλλάχ».

- *μα τον Αλλάχ!* όρκος που δίνει κάποιος για να γίνει πιστευτός σε αυτά που λέει: «μα τον Αλλάχ, τα πράγματα έγιναν έτσι όπως ακριβώς στα λέω!». (Λαϊκό τραγούδι: **μα τον Αλλάχ, αχ, Τζεμιλέ μου, είσαι γκιουζέλ, είσαι κουκλί· τέτοια νεράιδα δεν ξανάειδα σε όλη την Ανατολή**). Λέγεται πολλές φορές αντί του *μα το Θεό(!)*.

- *μπιρ Αλλάχ* (bir Allah = ένας είναι ο Θεός), ακούγεται από το χότζα, όταν από το ύψος του μιναρέ καλεί τους πιστούς σε προσευχή. (Λαϊκό τραγούδι: *σαν βγαίνει ο χότζας στο τζαμί αργά σαν σουρουπώνει, όταν θα πει το **μπιρ Αλλάχ**, το στήθος μου ματώνει*).

- *τον φέρνω στο μπιρ Αλλάχ*, τον εκβιάζω, τον πιέζω, τον δέρνω τόσο πολύ, που τον κάνω να φωνάξει έλεος: «αν δεν τον έφερνα στο μπιρ Αλλάχ, δε θα 'παιρνα πίσω τα λεφτά μου || άρχισε να τον χτυπάει τόσο πολύ, που τον έφερε στο μπιρ Αλλάχ».

- *φωνάζω μπιρ Αλλάχ*, ζητώ απεγνωσμένα βοήθεια, ζητώ έλεος. (Λαϊκό τραγούδι: *μπιρ Αλλάχ **μπιρ Αλλάχ φωνάζουν** οι σκλάβες μέσ' απ' τα χαρέμια του μαχαραγιά*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας